

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **J. K.,** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb.,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 15. 7. 2002, č. j. xxx, byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. uplatněná z důvodu účasti jeho otce v národním boji za osvobození s odůvodněním, že zákon se vztahuje na děti, jejichž oba rodiče jako účastníci národního boje za osvobození padli nebo jeden z rodičů jako účastník národního boje za osvobození padl a druhý z rodičů v té době již nežil, pokud ke dni úmrtí později zemřelého rodiče nedosáhli věku 18 let. Otec žalobce však v národním boji za osvobození nepadl, ale zemřel v roce 1980 a matka zemřela v roce 1966. Z těchto důvodů žalobci nevznikl nárok na poskytnutí jednorázové peněžní částky.

Odvoláním podaným v zákonné lhůtě se žalobce domáhal projednání věci a poukázal na to, že jeho otec J. K. bojoval ve Slovenském národním povstání a po povstání zůstal v horách, protože gestapo po partyzánech šlo, zavíralo je a popravovalo.

Žalovaná ve svém vyjádření poukázala na znění § 1 odst. 1, 2 zákona č. 261/2001 Sb. s tím, že žalobce uvedené zákonné podmínky nesplňuje, protože na žalobce nelze nahlížet jako na sirotka po účastníku národního boje za osvobození. Z těchto důvodů žalovaná navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Olomouci, který byl věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí ve věci, tak do 31. 12. 2003 neučinil, byla věc tímto soudem postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v souladu s ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen "s. ř. s."), podle něhož nestanoví-li zákon jinak, věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona (tj. 1. 1. 2003) a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 129 odst. 2 s. ř. s. postupuje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalobce v zákonné lhůtě požádal o poskytnutí jednorázové peněžité částky jako dítě československého partyzána, účastníka domácího hnutí a účastníka Slovenského národního povstání. Podle potvrzení Slovenského národného archívu ze dne 9. 4. 2002 J. K., byl dekretem Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. V-1242/1946 vyznamenaný medailí Rad slovenského národného povstania II. triedy. Podle úmrtních listů zemřel J. K. a M. K.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb. se zákon vztahuje na děti, jejich oba rodiče jako účastníci národního boje za osvobození padli nebo jeden z rodičů jako účastník národního boje za osvobození v národním boji padl a druhý z rodičů v té době již nežil, pokud ke dni úmrtí později zemřelého rodiče nedosáhli věku 18 let.

Jak vyplývá ze skutkových zjištění, ze kterých vycházela i žalovaná v napadeném rozhodnutí, otec žalobce byl účastníkem Slovenského národního povstání, tedy nelze vyloučit, že byl účastníkem národního boje za osvobození ve smyslu § 1 odst. 1 zákona č. 261/2001 Sb. a § 1 bod 1. písm. e) zákona č. 255/1946 Sb., ale přesto nejsou splněny zákonné podmínky pro poskytnutí jednorázové peněžní částky ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 261/2001 Sb., když rodiče žalobce zemřeli v r. 1966 a 1980.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť v postupu správního orgánu nebyla shledána nezákonnost. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., když účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Účastníkům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, když žalobce neměl v řízení úspěch a žalované náklady s tímto řízením nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu